

PEYGAMBERLER ve özellikle RESÛLULLAH Sallallâhu aleyhi ve Sellem VE AYRICA SAHÂBE-İ KİRÂM HAKKINDAKİ KÜFÜR SÖZLERİ

Bu makale hazırlanırken mezheb imamımız olan İmam-ı Âzam hazretlerinin allâme Aliyyü'l Kâri tarafından yapılan “ **Fıkıh-ı Ekber Şerhi** “ başta olmak üzere, Muhammed Nûr'ül Arabî'nin Akaid-i Nesefî şerhi, Ahmed Ziyaüddin Gümüşhanevî'nin Ehl-i Sünnet İtikadî kitabı, İmam Birgivi'nin İtikad Risalesi (Kadıze Şerhi) , İmam Semerkandî'nin Sevâd'ül Âzam isimli eserleri temel kaynak olarak alınmıştır. Ayrıca İmam Rabbânî'nin Mektûbat'ından ve İsmail Hakkı Bursevî'nin Rûhu'l Beyân tefsirinden de istifade edilmiştir.

-- Allah-u Teâlâ , Resûlü ve Kur'ân ayetleriyle veya şeriatla alay etmek küfürdür :

De ki: " Allah ile, O'nun ayetleriyle, ve O'nun peygamberi ile mi alay ediyorsunuz ? Hiç özür dilemeyin, siz imandan sonra küfre düştünüz " (*Tevbe suresi, ayetler 65 ve 66 'dan*)

“Bir kimse, zorlama ve dil sürçmesi ile olmayıp, isteyerek, küfür olduğunu bile bile bir küfür sözü söylese, bütün âlimlerin ittifakı ile kâfir olur. Küfür olduğunu bilmeden söylese ulemânın çoğunluğuna göre kâfir olur, isterse şaka olarak, yahud komiklik olsun diye söylesin, ister küfür olan mânâyı düşünmeyerek söylesin, kâfir olur. İtikadının doğru olması fayda vermez. Şer'an kâfir olur. Fiili olan küfür de böyledir “. (Kaynak: Birgivi Vasiyetnamesi, Kadıze Şerhi)

PEYGAMBERLER VE SAHABE İLE İLGİLİ KÜFÜR SÖZLERİ

Peygamberlik müessesesini toptan inkâr etmek, peygamberlerin bazısını kabul edip, bazısını inkâr etmek, onlara ulûhiyet (ilahlık/ tanrılık) isnadında bulunmak, peygamberlerin yalan söyleyebileceğinin mümkün olduğuna inanmak, onların mucizelerini inkâr etmek, onlara sövmek, zina isnadında bulunmak, alay etmek, hafife almak, mesela Hz. Peygamber Efendimiz (S.a.v) için hakaret kasdıyla "O bir çobandı" demek, şunu Hz. Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) bile emretseydi yapmazdım, falan Peygamber olsaydı itaat etmezdim, ... v .b. demek küfürdür.

Peygamberlik müessesesi ve peygamberlikte alay etmek, onları küçük düşürücü sözler söylemek sövme sayılır. Bu yüzden diğer peygamberleri veya Resûlullah S.av 'i küçük gören veya alay eden veya o'na ezâ veren dinden çıkar. Ebû Hanîfe ve tâbileri, İmam Şafî, İmam Ahmed bin Hanbel ve İmam Mâlik gibi birçok imama göre (*İmam = Fâkîh, dîn önderi*) Hz. Peygamber Sa.v Efendimiz'e söven kimse dinden çıkar ve öldürülmesi gerekir. Diğer peygamberlere söven de dinden çıkar ve öldürülür .

NOT: Müslüman olduktan sonra küfre düşen kimseye “ Mürted ” denilir. Böyle bir kişi yaptığı yanlış hıq mahkeme tarafından ikaz edilir ve tevbe etmesi teklif edilir. Tevbe ederse affedilir. Şayet tevbe etmeyip de yanlışından dönmez ve küfründe ısrar ederse, o zaman mahkeme ona ölüm cezası verir.

Kur'ân-ı Kerimde şöyle buyurulmuştur : “ **İşte, inkâr ettikleri ve âyetlerimi ve peygamberlerimi alaya aldıkları için onların cezası Cehennemdir** ” (*Kehf suresi, ayet 106*) veya :

"Şüphe yok ki, Allah'a ve Resûlü 'ne eziyet verenlere Allah dünyada ve ahirette lânet etmiştir. Onlara çok küçük düşürücü bir azap da hazırlamıştır " (*Ahzâb , 57*)

Ehl-i Sünnet ulemasına göre:

a) Son Peygamber Hazreti Muhammed s.a. v Efendimiz dahil olmak üzere bütün peygamberlerin ilâhî emirleri insanlara tebliğ etmekle görevli elçiler olduklarını reddeden ifadeler küfürdür. Peygamberlerin hepsine inanıp da birine dahi inanmamak (Mesela Hz. Âdem'in peygamber olmadığını iddia etmek) veya onları peygamberlere uymayan sıfatlarla (ör: iffetsizlik, yalancılık, v.b) nitelendirmek küfürdür.

--Bezzâziye de şöyle denilmektedir : Bir kimse, Hz. Âdem elbise dokurdu der de, bir başkası da alay ederek, öyle ise biz elbise dokuyucunun çocuklarıyız şeklinde ona mukabelede bulunursa kâfir olur.

b) Peygamberlerle alay edip getirdikleri vahyi yalanlayan ifadeler küfürdür.

-- Bir kimse peygamberlerin bazılarını inanmaz, peygamberlerden birini ayıplar veya sünnetinden birini beğenmezse kâfir olur. Peygambere söven kâfirdir. Yusuf aleyhisselam ve diğer peygamberlere zina ve fuhuş isnad eden kâfir olur.

-- Âdem (aleyhisselam) peygamber midir, değil midir sualine, “ bilmiyorum” diyen kimse kâfirdir.. Filan eğer peygamberse, ben ona inanmıyorum diyen kâfir olur.

-- Peygamberlerin dediği doğru ise kurtulduk, diyen kâfir olur.

c) Peygamberleri kötüleyen, küçümseyen ve onlara dil uzatmayı ifade eden sözler küfürdür.

-- Küçük görerek “ peygamberler fakirdi” diyen kimse kâfirdir. Onların fakirlikleri ihtiyari idi, yani Allah’tan zengin olmayı istememişlerdi.

d) Herhangi bir kişiyi veya onun görüşlerini Peygamberlerden üstün görmeyi ifade eden sözler küfürdür.

e) Son Peygamber Hz. Muhammed Sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz hazretleri ile ilgili küfür sözleri :

-- Hazreti Muhammed Sallallahu aleyhi ve sellem’in Peygamber olduğunu kabul edip son Peygamber olduğunu kabul etmemek . (Mecmeu’l-Enfur: 1/700)

--“ Bezzâziye “ kitabında şöyle denilmektedir : Peygamberin Allah’ın emir ve yasaklarını bildiren bir kimse olduğunu öğrendikten sonra , onların her getirdiğini tasdik edip, iman etmek vâcibdir. Bizim Peygamberimize iman etmek şu demektir : O’nun peygamberlerin sonuncusu olduğuna, şeriatının Kıyamete kadar bâki kalacağına iman etmektir. Hazret-i Muhammed sallallahu aleyhi- vesellem Efendimiz’in peygamber olduğuna inandığı halde, onun peygamberlerin sonuncusu olduğuna inanmayan mümin sayılmaz.

-- Âyet-i kerimede şöyle buyurulmuştur:

"Münafıklardan öyleleri vardır ki, peygamberi incitiyorlar ve, 'O her söyleneni dinleyen bir kulaktır' diyorlar. De ki, 'O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a da inanır, müminlere de. İman edenleriniz için bir rahmettir. Allah'ın Resulüne eziyet verenlere ise acıklı bir azab vardır" (Tevbe suresi, ayet 61)

-- Bir kimse Resûlullah S.av’ın sünnetini, hadis-i şeriflerinden birini hafife alır veya mütevatir hadislerden birini reddeder veya ben böylelerini çok işittim diye alay ederse kâfirdir.

NOT: Mütevâtir hadis demek, o hadisi Hz.. Peygamber Sa.v’den – yalan üzerine anlaşılmayacak kadar - çok müslümanın görmesi, duyması ve o rivayetin zamanımıza kadar böylece gelmiş olması demektir. Gerek Kur’ân-ı Kerim de, gerekse mütevâtir hadislerle bildirilen hükümler kesindir . Dinen bunlara inanılması mecburi olduğu için bunlara “ **zarûrât-ı diniyye**” denilir, bunları inkar küfürdür.

Bazı yanlış yayınların etkisiyle, maalesef günümüzde bazı kişiler (Buhari , Müslim veya Kütüb-u sitte hadisleri için bile) : “ Ben sadece Kur’ân da yazan şeyleri kabul ederim , bu hadisleri kabul etmem ” diyebilmektedir. Böyle bir yanlışla düşen müslümanın hemen tevbe edip imanın yenilemesi lâzımdır.

-- Namaz, oruç, zekat, hac, cihat gibi ibadetleri Peygamberin öğrettiği şekilde kabul etmemeyi ifade eden sözler.

Mesela; Zekatın, malın kırkta birinden verileceğini, namazın beş vakit olduğunu inkârı götüren sözler gibi.

-- Bir kimse diğerine, başını traş et, tırnaklarını kes, zira bu sünnetdir der de, diğeri sünnet de ola yapmıyorum derse kâfirdir. Zira burada niyeti inkârdır. Diğer sünnetler için de durum aynıdır , özellikle misvak gibi tevatür yolu ile sâbit olan ve bilinen sünnetler için durum böyledir.

-- Peygamber Efendimiz'e S.a.v söven, onu ayıplayan, şahsına, dinine veya bir huyuna noksanlık nisbet eden, küçültmek kasdı ile başka bir şeye benzeten, ona sözlerle hakaret eden ve bunlara benzer sözler sarfeden kimse, Ashab-ı Kiram'dan günümüze kadar gelen bütün âlimlerin ittifakı ile kâfirdir ve katli vâcibdir.

İmam Malik ve İsbağ'a göre , Peygamberimizi S.a.v çobanlık, sihirbazlık, unutkanlık, yaralı olmak, askerinin hezimete uğramış olması, düşmanının ona eziyet etmesi, kadınlara meyilli olmak gibi kusurlarla ayıplayan kimse, kâfir olsun müslüman olsun, tevbe etmeksizin öldürülür.

-- Peygamberimize (S.av) karşı müminin vazifeleri : Onu ta'zim etmek (saygı, hürmet göstermek), salât-u selâmı ihmal etmemek ; ismi, sünneti, vasıfları, âdetleri, şeriatı zikredildiği zaman, dinleyen kimselerin üzerinde edeb alâmetleri zâhir olmalıdır. Tebliğ için başına gelen şiddetler zikredildiği zaman, içinde şefkat, merhamet ve iç sızısı ile beraber onun düşmanına karşı kin ve gerekirse onun uğruna can feda etme duyguları kabarmalıdır. Onun sünnetinden, hallerinden ve amellerinden ve sözlerinden bahsederken güzel lafız ve sözleri tercih etmek lazımdır.

-- Peygamber Efendimiz'e S.a.v “ bu adam” diye hitap eden kimse, bazı âlimlere göre kâfir, bazılarına göre ise değildir.

-- Peygamberimizin S.av sözünden bahsederken , şu adam şöyle şöyle diyor , diyen kimse kâfirdir.

-- Peygamber Efendimiz'e S.a.v “ yazıklar olsun” diyen kimse, bütün âlimlere göre tevbe etmeksizin öldürülür.

-- Bir topluluk Resulullah S.av'ın vasıflarından bahsederken, oradan çirkin bir adam geçiyordu. İçlerinden biri, “ Resulullah ın vasfını görmek isteyen şu adama baksın “ deyince, Ebu Muhammed b.Ebi Zeyd, o adamın ölümüne fetva vermiştir. Bir münazara esnasında Resûlullah S.av'e yetim dediği ve zahidliğinin gerçek olmadığını iddia ettiği için, Endülüs uleması İbn Hakim hakkında ölüm fetvası vermişlerdir.

-- Bir kimse Peygamber Efendimizin saçından bahsederken “ saçcık” der ve bununla ona hakaret kasd ederse kâfirdir. Kasdı tazim (saygı, hürmet) ise mahzuru yoktur.

-- Bir kimse “ Sünnet ne işe yarar “ derse kâfir olur.

-- Bir kimse ,bir başkasına , Resûlullah S.av “ Benim kabrimle minberimin arası Cennet bahçelerinden bir bahçedir” buyurmuş der de, diğeri istihfaf ederek (küçümseyerek) , ben orada hasırla minberden başka bir şey görmüyorum derse kâfir olur.

Böylece görülüyor ki, Peygamberimizi S.av hakaret ve noksanlık izafe eden kimsenin öldürülmesi hususunda, gelmiş geçmiş bütün âlimler ittifak etmişlerdir.

f) En üstün makam Peygamberlik makamıdır. Hiçbir veli peygamberlerden daha üstün olamaz.

--İyi bir adam için , o peygamberdir veya peygamberden hayırlıdır ; veyahut da filan veli peygamberden hayırlıdır diyen kimse kâfirdir. Filan peygamber gibidir, diyen kâfir olmaz.

-- Bir kimse, filan peygamber olsa ona iman ederdim, derse kâfirdir.

-- “ Ben resûlüm” (*peygamberim*) , bana vahiy geliyor” diyen kâfirdir. Peygamberlik taslayan bir kimseden mucize talep etmek küfürdür. Ancak bazı alimler, mucize talep etmekten kasıt onu rahatsız ve rezil etmek ise mahzuru yoktur demişlerdir.

-- “ Benim şeyhim peygamber makamındadır,” veya” benim şeyhim kâinatı idare ediyor , yerlerin ve göklerin tasarrufu benim şeyhimin elindedir, istediğini hidayete erdiren, benim şeyhimi inkar eden kafirdir, v.b ” diyenler küfre düşmüşlerdir.

Sahâbe-i kirâm ile ilgili küfür sözleri :

Ashâb-ı Kirâm'ı tekfir ederek, onların mümin olmadığını söylemek küfürdür. Sahâbeyi küçümsemek, alay etmek ve onlara buğzetmek ise bid'at ve sapıklıktır. Diğer mü'minleri tekfir edenin dinden çıkması ile ilgili hadislerin vâhid haber kabilinden olması konuyu kelâmcılar arasında tartışmalı hale getirmiş, sahâbeyi tekfir edenin kâfir sayılması hükmü ise aşağıdaki delillere dayandırılmıştır.

Ayetlerde ashâb-ı kirâm övülmüştür :

"Müminler ağaç altında sana bey 'at ettikleri zaman Allah onlardan razı olmuştur. Allah onların kalplerindeki bildi de, onlara huzur ve itminan verdi. Onları pek yakın bir fetih ve zaferle mükâfatlandırdı " (*Fetih suresi, ayet 18*).

"Muhâcirlerden ve ensârdan en ileri ve önce gelenlerle, iyilikte onlara tâbi olanlardan Allah razı olmuştur; onlar da Allah 'tan hoşnut oldular, Allah onlara, altında ırmaklar akan cennetler hazırladı; Onlar orada ebedi kalırlar. İşte en büyük mutluluk da budur" (*Tevbe, 100*).

Sahâbeyi öven pek çok hadis de vardır. **"Ashâbıma sövmeyiniz. Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, sizden biriniz Uhud dağı kadar altın infak etse, onların iki avuç veya bir avuç miktarındaki bağışına ulaşamaz "** (*Müslim, Fedâilu's-Sahâbe, 54; Ebû Dâvûd, Sünnet, 11; Tirmizî, Menâkıb, 59; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 111, II*).

"On kişi var ki, cennettedir: Ebû Bekir, Ömer, Osman, Ali, Talha, Zübeyr, Abdurrahman, Sa'd, Said ve Ebû Ubeyde" (*Tirmizî, Menâkıb, 26*).

"Ümmetimin en hayırlısı aralarında bulunduğum bu nesildir. Sonra onları takip edenler, sonra onların ardından gelenlerdir" (*Buhârî, Fedâilu's-Sahâbe, I, Rikâk, 7*).

Sahâbe-i kirâm hazerâtı , bizlere Kur'ân-ı Kerim'i ve hadis-i şerifleri güvenilir bir şekilde ileten mübârek insanlardır. Âlimlere ve fakihlere sebepsiz yere sövmenin kişiyi dinden çıkaracağına dair çeşitli fetvâlar verildiği düşünülürse, bu mübârek insanlara dil uzatanların durumu acaba nasıl olur?

Hanefi ulemasının çoğunluğu bir kimsenin sahabeye sövmeyi, onlarla alay etmeyi, onları küçümsemeyi helâl görüp bu fiilleri işleyecek olursa kâfir, helâl görmeden işleyecek olursa fâsık olacağını, söylemiştir. Ancak bazı Hanefi fakihleri, aynı sözler Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer için söylenirse, söyleyenin dinden çıkacağını söylemişlerdir. Hanefilerden bir grup âlim ise, sahâbe büyüklerine sövenin siyaseten öldürülmesini câiz görür. İmam Mâlik, Hz. Peygamber'e sövenin öldürülmesi, ashâba sövenin ise te'dib amacıyla cezalandırılması gerektiği kanaatindedir. Ahmed b. Hanbel'e göre ise, sahâbeden birine söven kimse şiddetli bir şekilde dövülür (*Alfiyyu'l-Kârî, a.g.e., II, 410-411; İbn Âbidîn, Reddu'l-Muhtar, III, 293, Mecmuatü'r-Resâil, I, 359; İbn Teymiyye, es-Sarimu'l-Meslûf, s.561*).

-- Kâdî İyaz şöyle demiştir: Hz. Peygamberin S.av ehl-i beytine, zevcelerine, akrabasına ve ashâbına sövmek ve noksanlık izafe etmek haramdır. Yapan mel'undur. Bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur : **" Ashâbıma sövmeyin. Kim onlara söverse, Allah'ın , meleklerin ve insanların lâneti onun üzerinedir . Ne farz ne de nâfile namazı kabul olunur "** . Bir başka hadis-i şerifte de şöyle buyurulmuştur : **" Âhir zamanda bir kavim gelecek ve ashâbıma küfr edecektir. Onların ölülerinin namazını kılmayın. Onlarla nikahlanmayın. Onlarla oturmayın, hastalarını ziyaret etmeyin "**.

İmam Mâlik şöyle demiştir : " Sahabeden Hz. Ebû Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Muaviye ve Amr İbn Âs hakkında , bunlar dalâlettedir diyen kimse, Kur'ân-ı Kerim'i ve hadis-i şerifleri inkâr ettiği için kâfir olur .. Katli vâcibdir.

İbn-i Habîb şöyle demiştir : Harici ve Şiilerden Hz. Osman’a buğz eden kimseler şiddetle te’dib edilir. Daha ileri giderek Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer’e buğz eden kimseler ise ölünceye kadar hapsedilir.

Yine, İmam Mâlik’den şöyle rivayet edilmiştir : Hz. Ebû Bekir’e sövene yüz değnek vurulur, Hz. Âişe’ye söven ise öldürülür. Kendisine , “ Niçin babasına sövüldüğü zaman, o icmâen daha faziletli olduğu halde sövene yüz değnek vuruluyor da, Hz. Âişe’ye söven öldürülüyor ? “ denildiğinde şu cevabı vermiştir : “ Hz. Âişe’nin berâeti Kur’ân-ı Kerim ile sâbittir (*Nûr suresi, ayet 17*). Ona iftira eden Kur’ân-ı Kerim’e muhalefet etmiştir” .

--Kısacası, Hz. Âişe’ye iftira eden, Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer’in sahabeliğini ve hilafetini kabul etmeyen kimse küfre düşmüştür. Çünkü ayet ve hadisleri inkar etmiş olur. Hz. Âişe’nin masumiyeti hakkında ayet, Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer – radiyallahu anhum ecmain- hakkında da birçok hadis vardır.

KÜFÜRLE VE KÂFİRLERLE İLGİLİ BAZI SÖZLER

Küfür, sözlükte örtmek, perdelemek demektir. Şeriatta ise Hz Peygamber sallallahu aleyhi vesellem’in getirdiği bilinen zaruri bilgileri inkar demektir. Küfür ve iman birbirinin zıddıdır. İmanın en kısa tarifi: “ **Lâ ilahe illallah Muhammeden Resûlullah** “ cümlesidir , yani Allah’dan c.c başka ilah olmadığına ve Hz Muhammed aleyhisselâm’ın O’nun peygamberi olduğuna inanmak ve bu inancın gereğini yapmaktır.

--Bir kimse çirkin bir söz söyler, diğeri de ona, ne yapıyorsun, küfre girersin der, öbürü de ne yapıyorum ki, küfre gireyim derse kâfir olur. İki kişi arasında anlaşmazlık devam ederken, birisi, küfür bu bizim yaptığımızdan daha hayırlıdır diyecek olsa kâfir olur.

-- Bir kimse küfür kelimesini telaffuz ederken, diğeri de buna gülerse, kâfir olur. Sözde güldürücü bir taraf var ise ve zaruri bir gülme hâsıl olmuşsa kâfir olmaz. Bir vâiz küfür kelimesi konuşur, dinleyenler de bunu kabul ederlerse kâfir olurlar. Bir rivayete göre de , vâiz o küfür kelimesini konuştuğundan sonra, onun küfür olduğunu bildikleri halde orada oturlarsa kâfir olurlar.

(Bazı kişiler , dinle, imanla alay eden bir kısım sözde “ sanatçılar”ı gülerek alkışlamakta ve “ bunda ne mahzur var, şaka yapıyorlar “ diyebilmektedirler) . Kısacası, küfür kelimesini ve sözünü konuşana rıza göstermek kasdıyla gülmek, onu doğrulamak ve teyid etmek maksadıyla alkışlamak da küfürdür. Cenâb-ı Hak buyuruyor ki:

“ Eğer onlara sorsan, “ Biz sadece lafa dalmış , şakalaşıyorduk derler. De ki: “ Allah ile, O’nun ayetleriyle ve peygamberi ile mi alay ediyorsunuz ? . Boşuna özür dilemeyin, siz inandıktan sonra kâfir oldunuz. İçinizden bir kısmını affetsek bile, bir kısmını suçları(nda ısrar ettikleri) için azabımıza uğratacağız” (*Tevbe suresi, ayetler 65 ve 66*)

Tevbe suresindeki bu ayetlerin Ruhu’l Beyan tefsirindeki açıklamasında şu bilgiler vardır :

--Allah-u Teâlâ , Resûlü ve Kur’ân ayetleri ile alay etmek küfürdür. İstihzâ, yani başka birini alaya alma ise zaten haramdır .

--“ Ben bütün peygamberlere iman ettim, Adem’in (*aleyhisselam*) peygamber olup olmadığını bilmiyorum” diyen kimse kâfir olur.. Yine, Resulullah Efendimiz’in peygamberlerinin sonuncusu olduğunu ve getirdiği dinin kıyamete kadar nesh edilmeyip devam edeceğini kabul etmeyen kimse mümin olamaz.